

s'aũ cântatũ atãta timpũ și se mai cântã și astã-đi. (1)

Prin urmare totũ ce-a eșitũ din péna lui Anton Pann nu se datorese numai și numai propriei séle imaginãri.

Dérũ , în același timpũ , trebuie sã recunóscemũ cã , mai-pre-sus de tóte , fu 'nzestratũ c'unũ puternicũ și deosebitũ talentũ d'a se inspira din geniulũ poporului cu care tráise și pe care 'lũ studiase cu atãta iubire. Pretutindenĩ , în scrierile séle , chiarũ și 'n cele de la alții copiate , elũ a sciutũ sã 'ntroducã frumuseșile unei proprii creațiunii , ș'acelũ focũ , ș'acele glume , pe care — cu tótã lunga-ne amortire de subt Fanarioți — le 'ntãlnia vii-névãtãmate 'n țãranulũ românũ , subt coliba din Basarabia ca și pe vetrele din Ilfovũ , în munții Olteniei ca și 'n țãra Ardélului.

D'aceea și cãrțile séle produsera uã adãncã mișcare 'n spirite ; d'aceea publiculũ le cum-pãrã pe 'ntrecute și le citi cu atãta nesațiũ , cerẽdu-le mereũ , ca uã-diniórã Romanii comediele lui Plautũ.

Cu astũ-felũ de 'nclinãri și subt influința acestorũ simțiminte s'affla pe la 1850 , cândũ

(1) Ca sã nu citãmũ aci de câtũ unũ esemplu , vomũ spune cã renumitũ'ĩ d'ua-diniórã cântecũ :

— Leliță , leliță ,
Leliță Sãftiță !
— Auđũ , neiculiță !
— Dérũ , decã auđi ,
De ce nu rãspunđi ?
Cã e multũ d'a-sérã
De cândũ staĩ p'afarã , etc.

sãmãnã inspiratũ de cânteculũ poporarũ sãrbũ , intitulatũ *Willa binefãcãtoare*. (Veđi colecțiunea lui Wuk Stefanovici. trad. de Élise Voĩart. Paris. 1834 , tom. I , partea I [Poesii ușiore] pagina 127).